

In exequijs defuncto-
rum canenda. 37. 11. 39.

Halott Te- METÉSKORRA valo Énekek.

Mostan nyjonnán s ep he-
lyes, és több, Halotti Énekek-
kel az Abece rendi sze-
rén, megjobbítot.

COLOSVARBAN,

Nyomtatott Helhus Gáspár Mih-
helyben 1660. éztend

Eccles: 7. v. 40.

In omnibus o=
peribus tuis me=
morare novissi=
ma tua, & in æ=
ternum non pec=
cabis.

Nota

HALOT. ENEK.

Nota: Ier remessük el az testet

AD Gy idővelleges ki mulást, Ue-
Isten és el nyugovást, testünk
szerént jól meg halást, mind
holtig adgy igaz vallást.

Nints itt maradando városunk,
de jóvendőt kell kívánnunk, örök
életet csak várunk, ez reménység-
ben ki mulunk.

De földön olyan életünk, mi-
ként az virág kit nézünk, el válto-
zik mi életünk, koporsóban be-
tetünk.

Rothadando test enyibik, föl-
dē ismét el változik, lelkünk Isten-
ben nyugovik, míg ez világ el ve-
gezik.

Ertelemünk nints ebből nekünk,
mikor végezük életünk, Christus-
tol azért intetünk, hogy minden-
kor készek legyünk.

A 3

HALOT

Azért tellyes készülettel, várjuk Christust igaz hittel, hogy kemullyunk nagy örömmel, bé meghiesünk bölts szözekkel.

Senki magát el ne bizza, Ielkét Istennek ajánlya, nagy bizodalommal vallya, hogy Christust ez testben láttya.

De nagy dicsőségek leszzen, híveknek az Iületben, hogy fel támadnak ez testben, lesznek az örök életben.

Ezen testben fel támadunk, ezen kézzel lábbal állunk, Christusnak akkor udvarlunk, réghi Sentekeket meg látunk.

Semmi fáradsag testünkben, de mint az Nap fényes leben, nehézfegünk ott nem leszzen, de nagy gyorfaságunk leszzen.

Istennek kegyelmes fiava, hívekkel

ENEK.

3
ket akkor bé hija, örökké valo országgra, az Angyalj társaságra.

Istennél örökké lebünk, restestől lelkestől élünk, mind örökké ott örülünk, kit most ki nem jelenthetünk.

Dúsrteffel Atya Isten, Bent Fiad által Mennyégben, vigasztaly meg Bent Lelkeddel, örökkön örökke, Amen.

M A S. (E.)

Nota: Ier temessük el az testet.

AZ Istennek jó voltáról, emlékezzünk mondáfarol, rollunk gondviseleferől, ertük mit mond halálunkrol.

Az Esaias Profeta, mindeneknek irván hadia, hogy Isten őket nyugottya, kik meghalnak hogy meg tartya.

Mert ismétlen fel támadtya, e-

A 3

röls

röls hittel bizonyítja, az holtakat
hogy fel költi, és országában bé vißt.

Ezt csak térsi hogy ditsirjuk, jo-
voltát el ne felejtsek, de sőt inkább
magasztaljuk, kik az fel támadást
várjuk.

Ezeket nyugodalomban, bé
köldi ágyas házában, és hadgya
hogy nagy örömben, ott nyugod-
gyanak az földben.

En híveim mennyetek bé, ka-
putokat zárjátok bé, egy kevesse
segyétek bé, hogy haragom ne
mennyen bé.

De csak egy kevés ideig, tart
csak egy szem-pillantásig, az migh
haragom el mulik, mind ott nyu-
godgyatok addig.

Mert az Úrnak nagy haragja,
mayd meg indul nagy ereje, és az
földön lakozokra, mayd száll ke-
mény ítéleti.

Kivel

Kivel az ő ellenfegit, el veszté
hűtőellenfegért, de megtartya az ő
népét, benne valo bizodalomért.

Többé az föld az ő vérét, el nem
reyti az ő testét, de Isten az ő életét,
ismétlen meg adgya lelkét.

Nagy vigassag ez mñ nekünk,
mikor földben temettetünk, mert
ismétlen együtt leszünk, Istennél
mikoron leszünk.

Ez mi meg holt Atyánk fia, bi-
zonnyal Istennek fia, mit sirunk ha
az ő háza, neki tsendesz nyugo-
dalma.

Az mñ dolgunk nyomorusag,
az ő dolga csak vigassag, kérjük
hogy örök igassag, legyen velünk
mñ szent Atyánk.

Adgya nekünk ő szent Lelkét,
halálunk után országát, láthassuk
nagy boldogságát, örökkön örök-
ké, Amen.

A

Más.

HALOT

M A S. (3)

Ex Ioh: 17. capitul

AZ örök élet mi legyen, Iesus Urunk nagy fejen meg tanit az bent Ianos által, irásának tizen-hét részében.

Ez ugymond az örök élet, hogy meg ismerjenek téged lenni, bizony örök Istent, s-kis borsáttal el az Iesus Christust.

Az örök élet azért ez, az nagy Istent, és az ő bent Fiát, bintől bintre látni, mely ismeret ez földön kezdetik.

Azok látták pedig Istent, az kik hisznek az ő szent Fiában, Ur Iesus Christusban, mert ez az ő Atya akarattya.

Ez végre mondgya az bent Pal, mostán láttuk az mñ Istent, mint külső ükőben, de akkoron bintől bintre láttuk. Mert

E N E K.

7

Mert ember szemmel nem látta, sem hallotta sem gondolta soha, minémű nagy jók az, Isten szerzet öt szeretőknak.

Azért az örök életben, az mñ testünk halhatatlan életben, ditiósságos életben, lelki életben és örökké lézen.

Fenlik mint az fenyő nap, világoskodik mint az szép T. fillag, és az fenyő Haynal, az mñ edes Atyánk országában.

Ez reménységben voltanak, az Adamtól fogva mind eddiglen, minden Kereszténynek, azért mñ ugyan ebben légyünk.

M A S. (4)

AZ UR Istennek jó akarattya-ból, bent igéjének hallásából, értettem én üdvösségemről, kiből vigh az én lelkem, nem rettegek sem-

A ;

mit

8 H A L O T

mit az pokolbéli ördögtől, mint ki meg fosztatot minden erejétől.

Te ez világot igen szánád, bent Fiad által ki meg váltád, az nagy halált hogy meg rontatád, lelkekét meg nyugorád, szent kegyelmedben kedvedben jutatád, feles ez világon mind praedikáltatád.

Az én testemből ki öltözöm, az földnek örett márajánlom, az Itéletre meg fel vessem, kit meg épít az Isten, az én szemcimmel ötet meg látom, ditsősegesb testben hogy nem mint itt voltam.

Már közzülletek én ki megyek, magals menyországban fel megyek, righi Atyákkal együtt lélek, nagy vigasságban élek, és az Itéletre ímet fel támadok, ezen én testemben ugyan tñ veletek.

Vigan megyek UR Isten hoz-

zád,

E N E K.

zád, mert én hűröm néz csak te réád, meg ne utálljad az te (Solgaldat) szolgád, kit igazgat bent Fiad, ki által mñ nekünk ajánlod te magad, és bent országodnak örök birodalmát.

Az én halálom tsendes álom, bűndömből meg szabadulásom, kiért megholt az én Christusom, maga bizonylagom, lében az utolsó napon, támadalom, és letet után örök vigasságom.

Mert elmulando mind ez világ kiben életünk mint az virág, kit ha megsüt az Nap el hívjad, minde neltől el hárad, de az igazság örök ké meg marad, mert csak az UR Christus örök világo ssag.

Kérünk Ur Isten mi tegedet, a te (te szolgálat) fiadat hogy bé v gyed, bent országodban legyen ve

led

100 H A L O T

Éd, mert vallotta hűtődét, kiért ki-
ontotta Bent Fia vért, és szörnyű
halálra adta ő Bent testét.

Legyen dűsőség az Atyának,
Bent Fia által mi Urunknak, élők
és holtak birájának, kit az hivek í-
madnak, és az mennyei szent An-
gyalok folgálnak, kik az boldog-
ságban minket haza várnak.

M A S. (57)

BIZONtalan voltát viláig álla-
potjának, váhozásat láttuk
most minden állatoknak, kik ma
egészen voltak, holnap őnek
orkában az halálnak.

Ne örüllyön bátor senki kaz-
dagjának, ékes természetnek, se szép
iffuságának, aranyának, ezüstnek,
szép öközetnek, mert azok mind
el mulnak.

Vizi-buborékhoz mi életünk
ha-

E N E K.

11

hásonfo, mezei virággal egyfer s-
mind el mulando, ninsen ez vilá-
gon oly erős alkotmány, ki lehet-
ne állando.

Ha már Isten adta, holnapot
nem igitte, minden utaidot erősen
meg kőrtözte, hogy tész ezrendő
ely, nagy jó egészségben, talám azt
nem engedte.

Boldogbak nálunknál az me-
zei virágok, kertbéli szép Rosak,
szép fűvek, Liliomok, nem reneg-
nek semmit, tudgyák meddig élnék
vagy on nekik határok.

Tavasza melegétől melly nagy
szépen indulnak, elsőben uhalnak
Pünkösztben viragoznak, Nyárban
meglankadnak, hideg őfere kelve,
egyfer s-mind el hívvadnak.

Nints néked így dolgod ember
ha meg gondolod, kemény szám a-

dásod, bizonytalan haláloed, nem tudod meddig élsz, de az nyilván valyon, hogy egyőer meg kel halnod.

Első oráját-is szűletésed napjának, jay szóval kezded el eleit ez világnak, jay leszen közepi, jay leszen vége-is az te ki-mulásodnak.

Semmit abban nem tudsz tementésed hol leszen, tisztességes leszen, vagy gyalázatos leszen, talám az Vadaknak, Egti madaraknak hafok koporlod leszen.

Mitt ragazkodik hát olly igen ez világhoz, földhöz ver az Isten ne bizzál Tárházadhoz, nagyobb kazdaglaga volt Chresus Királynak, ki hasonlo Kúldushoz.

Világ bíró Sandor nem elégedék azzal, hogy mind ez világot el bírá hatalmával, magát Isten gyanánt imádtattya vala, nagy fel fultatások.

Azonközben neki mérget adának innya, egy Samár körömből, nagy Babiloniában, színe el változék, az Kiraly meghal, hát nint neki hatalma.

Tegnap nem volt elég ez világ kazdaglaga, im mà halva fekszik csak négy fing föld hayléka, az első lakozor nagy fris palotákban, most az földnek gyomrában.

Nints hát itt mį nekünk maradando városunk, mint az Bölse írják, Sarándokfog járásunk, hamvigan lakunk, nétalám az Urto holnap el hívattatunk.

Meg kérdik ott ember mint él tül ez világon, ha igazán járta az tül hivatalodban, számot adsz azokról valamit el loptál az Ur talemtemében.

Ecelebarátodat ha meg kissebiter

H A L O T

ed, hírébē nevében ok nélkül meg
erített, az élő Istennek kemény
keletit soha el nem kerülhed.

Minden ember magát azért
meg óltalmazza, rágalmazó szók-
bol nyelvet meg tartoztassa, el ve-
endő kintsért, Arannyért, Ezüst-
ért, lelkét el ne árulja,

Halando voltárol gyakorta
gondolkodgyék, maga el felejtve
mmit ne mekedgyék, Isten tisz-
ellegé kivel megbántaná, arról
meg emlékezzék.

M A S. (6.)

Bűnnek az ő bűldgya az Halál
joltudgyuk, ez világ mely tsá-
rdant is nyilván látjuk, világh
regén vagyunk gyakorta fámlál-
juk, de mī elstűnkét csak ritkán
obbittjuk.

Azán emlékezzünk az mī ha-
lá-

E N E K.

lálunkrol, vagyunk példát im már
ennyi megholtakrol, akar tsak az
meg holt réghi jámborokrol, sze-
münk előtt való holt Atyánk fiárol.

Rövid életűnkrol szűkség em-
lekeznünk, mely hamar kí mulunk
arrol értekeznünk, de főképpen
mikor közzülünk temetünk, az Ur
adta volt ezt s-ő vőtte el tőlünk.

Oh mely lépén ettől itt most in-
tettetünk, kit előttünk halva ko-
porfoban látunk, hogy mī ez föl-
dön meg nem maradhatunk, az Ur
adta volt ezt s-ő vőtte el tőlünk.

Vala kívánatos élete mi nekünk
kedves kellemezes sokaknak mī
közűnk, de mely hirtelenből kő-
tőzék el tőlünk, az Ur adta volt
s-ő vőtte el tőlünk.

Igy volt bizonyára az ő akarat-
tya, hogy mī feregűnkét ezzel l-

togassa, ez máj napon hogy őtette ki föltusa, az Ur adta volt ezt s-ő vötte el töllünk.

Nem szükség mi nekünk hát őtet siratnunk, noha nagyon mostan távozása töllünk; az ő példájával sőt inkább intetünk, az Ur adta:

Síralmas ne legyen hát el távozása, csak ideig való töllünk el válása, mert ő neki nagyon isendes nyugodalma, az Ur adta volt:

Példa és vigasság nagy ssep ez mi nekünk, mikoron halottak temet-ternek töllünk, mert ezzel jelent-tyünk hogy fel támad testünk, az:

Légyen azért nekünk az halál elménkben, hogy ne találtsunk kéfűletlenségben, az utolsó oránk forogjon elménkben, az Ur:

Oh mely ssepben ismét földből fel támadunk, mikoron az Ur tol mő

meg.

meg fölttatunk, nagy örömmel mikor ő előtte állunk, az Ur:

Reménten rövid è földön életünk, kit mi életünkben esünkben vehetünk, egyen ketten lártjuk mind el temettetünk, az Ur adta:

Az földnek gyomrában noha be-tettetünk, de Isten markában léfem à mi lelkünk, nem illik hát nekünk ezen kesergentünk, az Ur:

Tudgyuk mig éltenek velünk nyájaskottak, miképpen mi mostan ok-is öttek ittak, noha egy kevesse töllünk el távoztak. az Ur:

Légyen az nagy Urnak kedves akarattya, ugy légyen mindenben az mint ő akarja, ezután kit fölt közztünk ő tudgya, az Ur:

Sőt inkább fejenként olly nagy buzgosaggal, az mi Istenünknek a lázatossaggal, tegyünk ditsirete

18

egy szűvel és bájjal, az Ur:

Iővel Izraélnek hatalmas vezé-
re, jővel embereknek kegyes te-
semtője, jővel és ne késsel seregek
Istene, te hozzád kiáltunk tekints
népeidre.

Hatalmas kezedben ajánlyuk
lelkünket, te adtad testünkben jól
tudgyuk ezeket, ez földön élünk-
ben te táplálkál minket, halálunk
oráján bátoríts szívünket.

M A S. (7.)

Nota! Ier temesük el az testet.

Christusnak hű Kerelztyéni,
ilük ezt néktek meg tudni, az
bűnert hogy meg kel halni, halál
által üdvezülni.

Adamnak nagy vétke miat, ha-
lál szálla minnyájunkra, méltok
valánk kárhozatra, örök pokolnak
kiányára.

De:

De kik az Christusban hifünk,
haláltól semmit ne félyünk, sőt ily
reménységben légyünk, halálból g-
letre megyünk.

Nem bűkség hát bánkodnotok,
holtakon siránkoznotok, pogány-
módra jaygatnotok, mint ha hű-
nélkül volnátok.

Mért az kik hűben ki mulnak,
azok Christusban nyugosznak, ü-
tölso nap fel támadnak. Christussal
eggyütt vigadnak.

Kik még ez világon éltek, ez lé-
gyen dolgotok néktek, az bűnnek
véget vessetek, és az Christusban
hűgyetek.

Az bűnök ellen álljatok, és
szüntelen vigyázzatok, gyakorta
imádkozzatok, kísértetben ne jus-
satok,

El hadgyatok minden gonoszt.

18/19

irigységet, rágalmazást, gyűlölsé-
get, harag-tartást, és nagy sok Bál-
vány imádást.

Részegségről, tobzodástól, ez
világi sok gondoktól, életnek nagy
munkájától, oña magát minden
attól.

lozanfágot követetek, mérték-
telenen ilyetek, jámborságot vi-
selyetek, és irgalmasok legyetek.

Ha tñ ezekben maradtok, igaz
hárben és ki multok, bizonynal el-
nem kárhoztok, de örök életet
nyertek.

Várjuk mij Idvezitönket, hid-
gyük meg szabadit minket, és val-
oztartya restünket, ditiólegre vi-
en minket,

ALIA (8)

Nota: Szükség Keresztyónek.

CVR mundus militat sub vana gloria, eius
ius

ius prosperitas est transitoria. tam citò labi-
tur eius potentia, quam vase figuli, que sunt
fragilia.

Plus crede literis scriptis in glacie, quam
mundi miseri vana fallacie, fallax in premiis
virtutis specie, qui nunquam habuit tempus si-
ducie.

Magis est credendum viris fallacibus, quam
mundi miseris prosperitatibus, falsis insanis
& voluptatibus, falsisq; studiis & vanitatibus.

Quo Casar abiit celsus imperio, vel dives
splendidus totus in prandio, dic ubi Tullius
clarus eloquio, vel Aristoteles plenus ingenio?

Dic ubi Salomon qui fuit nobilis, vel ubi
est Samson Dux invictibilis, vel pulcher Absa-
lon multum mirabilis, vel dulcis Ionatas, mul-
tum amabilis?

Tot clari proceres, tot rerum spacia, tot
ora Præsulum tanta victoria, tot mundi Prin-
cipes, tanta potentia? in noctem oculi claudun-
tur omnia.

Hec carnis gloria, que magni penditur,
sacris in literis flos foeni dicitur, vel leve fo-
lium quod vento rapitur, sic vita hominis ex
mundo tollitur.

Quam

*Quam breve festum est haec mundi gloria,
ut umbra hominis sunt eius gaudia, quae semper
abstrahunt aeterna gloria, & ducunt hominem
ad dura de via.*

*O esca vermium, o massa pulveris, o vox
o vanitas, cur sis extolleris, ignoras poenitentiam
quod cras vixeris, fac bonum omnibus quam
diu poteris.*

*Nil tuum dixeris quod potes perdere, quae
mundus tribuit intendis rapere, superna con-
gita, quae sunt in aethere, foelix qui potuit
mundum contemnere.*

M A S. (9)

EMBER emlekezzel az szomorú
halálról, emlekezzél az halál-
nak rövid orájáról. Emlekezzél
emberi állat ilyen mayd meg kel-
halnod.

Ember el változik mint az me-
zel virág, holval reggel meg virág-
zik, estvère el hervad. Emlek:

Mezítelen jöttél az te Anyád
méhéből, földből löttél, földé ismét
ilyen

ilyen mayd el változol. Emi:

Senki azt nem tudgya holot lé-
ben halála, az oráját s az idejét sen-
ki meg nem tudhattya. Emlek:

Azért ugy vigyázzunk mint az
Christus meg mondta, mert nem
tudgyuk hogy ha reggel, avagy est-
ve leben. Emlekezzél emb:

Az Christus az élet és ő az fel-
támadás, az kik őtet hűttel várják
meg nem tsalatkoznak. Emlek:

Azért szükség nekünk ezekről
emlekeznünk, váriuk vigan halá-
lunkra az Istennek bent Fiát. Em-
lekezzél emberi állat ilyen mayd
meg kel halnod.

M A S. (10)

EMLekezzünk mi J Keresztyén
népek, hogy meg halunk te-
stünkben véckünknek, Uy eletett
viseilyünk életünkben, kímulását

B

vár-

várjuk mi j lelkünknek.

Az ſent Irás vigasztal meg minket, ne gyötörjük ſüntelen teſtünk, ne ſiraffuk ugy az Halottakat, mint Pogánok régen Pogánokat.

Hidgyük leſult érettünk hogy megholt, fel támadot: ugy mint meg mondta volt, azonképpen az bűnnek ki megholt, uy életre Chriſtussal iſmét fel költ.

Mint Adamban minnyájan megholtunk, az Chriſtusban ugyan megélettünk, mert az Chriſtus elſő támadásunk, ő utánna miſs fel támadunk.

Chriſtus le ſáll magafs menyorságbol, ſzent Attyának parantſolatyából, mint mennyei joſzágok az éghből, díſírtetik Angyalok ſzájokbol.

Kik Chriſtusban Hűt által el

nyug

nyugobnak, legh előfför azok ſi támadnak, eleiben vitetnek Urunkának, nagy hirtelen mihel el ragadtarnak.

Az Ur Chriſtus orſágát ajánlya, ſent Attyának azt mikoron adgya, ellenſegit hogy mind meg birandgya, és hatalmaſſagát el rontangya.

Kereſztyének mind felſerkenyetek, meg láſſatok hogy ne vetkeztek, ſent Irásra igen ſieſſetek, hogy ne légjen Hűt kívül életetek.

Ha viſeltük Adamnak ábrázattyát, Chriſtusnakis viſellyük ábrázattyát, az Teſt és Vér az Iſten orſágát, nem birhattya ſemmi vigaságát.

Fel támadunk minnyájan itéletkor, és mi mind el változtatunk akkor, az Iſtennél léfünk mi mindenkor, ez igékre nézzünk mi

mindenk r.

B 3

52

Ez Igéket az nagy Szent Pal írta, hűtlenség ellen támasztotta, tanúságra mindennek ki adta, kiből nekünk örömet támasztta.

M A S. (11.)

EMLekezzel élő ember, néked szól az holt ember: ne tsudálkozzál most én raytam, ki vagy, én voltam, tegnapi napon én eleven voltam, jól látod hogy most megholtam.

Azt jól tudod meg kell halnod, ez világból ki kell mulnod, nyavalyás léfzen az te dolgozod, míg elz addiglan, élted ha meg nem jobbitod világban, rébetlen léb boldogságban.

Hadgy békét az kevélységnek, tégedet igen íntlek, ismérd magadat erőtlenségnek, gyarloságosnak, ez máj napot ha néked engedték, holnapot meg sem ígérték. **Ne**

Ne halasszad napról napra, térétedet sokára, mert az halálnak óráját, senki nem tudgya, az embert Isten hirtelen fölittya, nagy hamar meg kell halnia.

Nám jól tudod mint lön dolga, amaz iffiú magában, fel fuvalkodék ó dolgában, kazdaglagában, kinek az Isten lelkét meg kíváná, hirtelen mert ó meghala.

Az gazdag-is ám mint jára, az mint Szent Lukás írja, ő temetése lön pokolban, oly nagy kínokban, az fegény Lázár Isten orfágában, bé méne nagy boldogságban.

Azért mostan Keresztyének, kik meg ez földön éltek, ki térti bűnből siessetek, és jól ellyetek, mert igen rövid élete embernek, mit S. Ióh mond meg írtfetek:

Rövid embernek élete, kit A. B.

Sönyállat főle, tellyes nyavalyák-
kal ideje, minden ősvénye, mint
mezőbéli virágnak szépsége, így
mulik ember élete.

Mint az árnyék az felhőben, el-
fűt és az felleghben, semmit ne biz-
zál életedben, jó berenséghben, mert
hama voltál nagy jó egészségben,
holnap eshetel fekvésben.

Azért úgy egy ez világban, késs-
légy minden orában, bé szállanod
az koporsóban, vigh légy Christus-
ban, hogj mikor Isten lelkedet meg
kéri, megadhassd nagy bátorságban.

M A S. (12)

Az életnek rövid voltával intetünk az
lelki vigyázásra.

EMBER emlekezzél utolsó na-
podról, az te halálodnak bi-
zonyos voltáról, az te életednek
kétséges voltáról.

Az Bent írást nézzed miú szől

giez

életről, bizonyosá téhen te álla-
patodról, az mit az írás mond, nint-
sen kétség arrol.

Sent David Profeta életről azt
mondgya: olyan mint az árnyék
az embernek napja, mert hamar el
mulik, azt minden jól láttya.

Olyan mint az álom embernek
élete, és olyan mint az fű ki reg-
gel virágzik, de este hamegalz,
tűzre bocsátatik.

Sent Iós Patriarcha életről azt
mondgya: Az embernek napja,
mint az Béres napja, mely hamar
ki telik, és jutalmát várja.

Mely kűsiny az csepp víz, ol-
lyan az mi napunk, és mely kűsiny a
mák, olyan mi életünk, mint Bóls
írásából, azt megtanolhattyuk.

Mint az fűst az szélből, hamar el
ofratik, és mint kőd az Napnak fe-

B 4

nyé

nyével veretik, az mŷ életŷnk-is hamar vęgeztetik.

Mint az futo Kővet, az Bőls meg azt mondgya: olyan mŷ életŷnk mint Hajonak nyoma, mint Madárnak nyoma, és az Nyilnak nyoma.

Ollyan mint az harmat embernek ęlete, mely reggel az földnek ęinére le esik, de el ęárad ottan mihezt az Nap ęri.

Mitsoda az ęlet, S. Iakab azt kęrdi: olyan mint az párah, mely kevesse látfik, de hamar el mulik, és semminek látfik.

Mit ragazkodol hát az te életedhez, mert nŷlván te ember nem bizhatol ehez, sem ez földön való ez világi jokhoz.

Ninisen néked ember maradandó helyed, ninisen maradando városod

rosod ez földön, az mŷ városunkat sejenként keressük.

Itt hágy ideiglen minket az Ur-Isten, hogy az Iesus Christust tanoljuk ez földön, diisírjuk az Isten mindenkoron ebben.

Vigyázz azért ember az te életedben, megh ne győzzön téged őrdög kiseretben, könyöröghj Istennek hogy téged segillyen.

Tanollyad naponként Istennek Igęet, hogy az Iesus Christust meg ismérjed innét, ennek befędéhez ęabjad életedet.

Bátorlagos ember ki Christust isméri, nem fél az őrdögöl, mert Isten segiti, nem fél az haláltól mert Christus ęlete.

Hadd el in már ember az nagy ęészegseget, az nagy ęerkosságot, mely renya szüvedet, az nagy i-

32. **H A L O T**
rígységet, és az nagy restséget.

De vigyázz te inkább az Urnak napjára, mert nem tudod napját sem oráját annak, te azért mindenkor kész légy halálodra.

Hogy ha te azt téved, ez szókat meghallod: lövetelek el immár birni az országot, mellyet én új néktek régen ferzettem volt.

Ditűret Atyának az Ur Christus által, ki így meg vigasztal az fel támadással, hogy mi-is örökké élünk szent Fiával.

M A S. (13)

Az Atyák és Anyák vigasztalnak gyermekek fel támadásával.

HA Dgyátok el hű Keresztynék, fáydalmát új szíveteknek, senki ne sirassa halottját, mert vörre ő nagy boldogságát.

Anyák fűnyenek meg sirástól, el felekezzenek fiokrol, mert nem

ha-

E N E K.

33

halál az ő halálok, de életben még uyjulások.

Ez képpen az el vetett magok, rothadással nevedendők, és szegpen fejeket vetendők, véghre jó gyümölcsöt adandok.

Fogad bé azért az holt testet, kebeledben föld vegyed őtet, nyugoslad megh az ő ragait, mint az édes Anya magzatit.

Föld hiven tarts az testet bened, mert mikor az Christus el jövend, meg kívánnya az testet föld, így lében bizonyal el hidgyed.

Noha mostan ő rothadando, és idővet porrá léendő, de fel támad Isten szovára, és Angyali trombita szora.

Mostan az Ur Istent ditűrjük, az ő nevet fel magasztalljuk, az Christus Iesusnak általa, ditűrtessek ő tőkke, Amen.

B 6

Más

Nota: Sok rendbéli probák vadnak?

HA gondolod élő ember re állapotodat, mely nehezen nagy munkával éled világodat, veretekkel nagy gondokkal tápláls magadat.

Még-is látod hogy ez világ igen álhatatlan, ha mit ad-is, de nem létszen mind egy állapotban, hát ne hídgyed tsalárd voltát, mert megh tsal dolgozban.

Azt jól hallod mely fokoknak volt nagy kazdagfagok, fok marhájak nagy fok kintsek és nagy Urakfagok, im jól látod halál által ki multak mind azok.

Ki volt kazdagbè világon mint Chresus Király volt, nem menthet e meg fok kintse, végre ugyan megholt, Alexandert nem mentheté meg hatalma, s-megholt. Ki

Ki volt ísmét itt valoban fenteb az fent lóbnál? ki birt marhát ez világon többet ő nálánál? de lám nem volt ő neki-is frígye à halállal.

Az Sentek-is à halállal vallyon s-nem vittake? fok kinokkal nyavalyákkal nem hartzolodtaké? imé látod ez világból, nem de ki multaké?

Senkit azért imé látod hogy az halál nem néz, mind kazdagot mind az szegényt ő el vinni nagy késs, ha az határ kit Isten tót emberhez közel leß.

Kevélységed megh ne nyomjon halálozhoz légy kéls, azt véledé hogy à halál olyan mint lépes méz, ha meg nem térß, örök kinod bizony ez által leß.

Kazdag vagyé avagy szegény? téged az meg nem ment, az halál-

tol sem okosság sem böltsesség nem ment, sem Császárság sem Királyság tölle meg nem menihet.

El mehetſé ő előtte kietlen helyekben? vay ki okos bizony meg lé, meg kinez testedben, és az után ugyan bé vét illyen mély verében.

Marhufael, Adam, Noe, mely sokáig éltek. de lám végre hálojában halálnak kérültek, ő előtte semmi helyben el nem reytzhettek.

Az Sent Pállal ha beszélnél te világnak fia, el rendelte egyſer Isten hogy meg haly, azt mondgya: hadgy békét hát ez világnak, kéſűlj az nagy utra.

Ha az Isten te előlled el vészti arfadat, Atyád-fiát, Leányodat, kedves ſég fiadat, azért kérlek ide halgass igen meg gondollyad?

Hogy nem elet most te raytad

sem

semmi történerből, de Istenek nagy Atyaſ kegyelmességéből, ezzel akar meg próbálni s-inteni hitedről.

Iol tudod azt nem az végre ember teremtetél, hogy örökké ez világban tsendességben élnél, de hogy Menyben az megh puztult karban bé vietenél.

Menyorſágnak böldőgságát mi legyen lám hallod, nagy végnélkül való jonak s-örömnek azt hallod, hát nem ſűkség halottadat felettéb ſiratnod.

Mert ő meg ment ez világnak ſámtalan kinnyától, nints ſeলেme semminémű háboruságoktól, menjben vagyon vigh öröme meg ment ſiralomtól.

Vizsza nem jó, de oda vár, te is készűly hozzá, ott-is velle egytűlészesz, Isten ſzép házában, ne ſiry

tehát Pogány modra, bizzál Christofodban.

Halálodnak ő órája im mely bizonytalan, életednek vége napja, im mely tudhatatlan, légy hát készen, mert ez világ lásd mely álhatatlan.

Nagy hálát adgy az Istennek látogatásáról, isend esen vedd az mível lát Atyái voltából, mint akarta mind úgy legyen, így szoly háladásból.

Oh Mennyeeknek Földnek Ura kegyelmes teremőnk, adgy Szent Leleket, hogy halálhoz legyen készűletűnk, hogy adhassuk vissza kéfen néked az mñ lelkűnk.

Vigasztald meg migh itt élűnk, keserves szivűnket, siralmunkért adgy örömet ernűnk, és lelkűnket, csak te vezérd életűnket, hald megkérésűnket ?

Nota : Oh te meg halando emb.

Halando emberek kik most jelen vadtok, tñ vég orátokrol úgy gondolkodgyatok, mert Atyátok fia halva jól láttjátok.

Az halál fizetes történt most ő rayta, ez után kinn esik csak az Isten tudgya, mert ő hatalmában életűnk határa.

Rettegetességet indítson ez néktek, ha vakmerőképpen bűnben élendetek, kemény szám-adásra jut az tñ igyetek.

De mint fogtok számot adni az Istennek, ha ellene jártok ő fent legéjének, véget nem akartok vetni bűnötöknek.

Magatokat kérlek el ne hitelessétek, Isten kegyelméről megemlekezzetek, heában ne legyen arról reménységtek. B. 9 Az

Az Christus halála sem használ
mindennek, sem érdemeleknek,
sem bűnben élőknek, használ csak
az igaz hű Keresztyéneknek.

Ne bizzatok tehát ember érde-
mében, se ne maradgyatok számta-
lan bűnökben, réfések úgy léfiek
Isten kegyelmében.

űd vességet minden igazán ke-
resse, Isten kegyelmében bizodal-
mát vesse, hűtít fent élettel jól meg
ékesítse.

Kivégig meg marad hűben az
űdvezűl, testi halálhoz-is jó rendel-
és készűl, Christussal egyemben
Menyországban őrűl.

A L I A, (16.)

Prudenti Carmen in Exequiis.

*Am mœsta quiesce quærela, lachrymas sus-
pendite matres, nullus sua pignora plangat,
mors hæc reparatio vitæ est.*

*Quid nam sibi saxa cavata, quid pulchra
volunt*

*volunt monumenta? res quod nisi creditur il-
lis, non mortua se l data somno.*

*Nam quod requiescere corpus, Vacuum si-
ne mente videmus, spatium breve restat, ut
alii, repetant collegia sensus.*

*Venient citò secula, cum iam, Socius calor
ossa revisat, animataq; sanguine vivo, habitas-
cula pristina gestet.*

*Quæ pigra cadavera pridem, tumulis pu-
trifacata iacebant, volucres rapiuntur in auras,
animas comitata priores.*

*Sic semina sicca virescunt, iam mortua,
iamq; sepulta, quæ reddita cespiti ab imo, ve-
teres meditantur aristas.*

*Nunc suscipe terra fovendum, gremioq;
hunc concipe molli, hominis tibi membra se-
questro, generosa & fragmina credo.*

*Anima fuit hæc domus olim, factoris ab
ore creata, fervens habitavit in istis, sapientia,
Principe Christo.*

*Tu depositum tege corpus, non immemor
ille requirer, sua munera fictor & auctor,
propriiq; anigmata vultus.*

Venient modo tempora iusta, cum spem

DEUS

*Deus impleat omnem, reddas patefacta neces-
se est, qualem tibi trado figuram.*

M A S. (17.)

Nota: Christusnak hű Keresz:

IER temessük el az testet, kiről ne
légyen kétségünk, hogy az Itilet
napjára, fel nem támadna igazán.

Föld és az földből való ő, földé
vissontág léjendő, de földből ismét
fel támad, Urnak fővát mikor halja

Az ő lelke örökké él, az más vi-
gágon Istennél, ki fent Fiának álta-
la, ötet bűnből meg váltotta.

Az ő nagy nyomorusága, jutot
már boldogságra, ha viselte Chri-
stus igáját, a halál neki nem árthat.

Lelke tsendeslegben nyugtzik,
teste az földben aluszik, onnan I-
tilet napjára, fel támad nagy vigas-
ságra.

Itt volt ő nagy felelemben, de
ostulészen tsendeslegben, örökké

való

való örömben, és hatalmas fenye-
ségben.

Serkennyünk fel Keresztyének,
intnek minket szent írások, bor-
galmatoson vigyázzunk, mert né-
künk-is meg kell halnunk.

Erre Isten adgyon erőt, Fia
által mert ő ki vót, az veszedelmes
pokolból, és végheterlen kínból.

ő mii tollunk dicsirtelessék, örök-
ké magasztaltassék, az Atya, kinek
tisztesség, legyen és örök dicsőség.

M A S. (18.)

Nota: Az Istennek jó voltaról:

IER tegyük el az testeiket, adgyük
meg tisztességeket, jelentjük meg
mii hűtinket, atyafi szeretetünket.

Földből teremtetek voltak,
földé ismét el változnak, Itilletre
fel támadnak, mikor hallják fővát
Urnak.

Ez

Ez világon miglen éltek, sok nyavalyákat szenvedtek, kikből már ki menekedtek, nagy nyugalomra mentek.

Az Christusnak fent halála, lőtt ő nekik váltságokra, és az ő fel támadása, lőtt meg igazulásokra.

Már sem ördögh sem az halál, nem árt hat nekik bizonnyal, meg váltattak Christus által, mondhatják azt bátorfaggal.

Oh te halál hol fulákod? Pokol hol te diadalmad? nincs rayunk semmi hatalmad, meg törtetett bizodalmad.

Tsendességben ők nyugosznak, de ez reménységben vadnak, hogy megh ők fel támadhatnak, Menyben meg koronáztatnak.

Gyarlok voltak ő restekben, de leßnek nagy dicsőségben, hogy fel
támad-

támadnak örömben, mint Nap ő fenyellegeben.

Mj nekünk-is legyen hűtünk, ez jokban eggyesek leszünk, ha Christus Iesusban hiszünk, örök boldogságot veszünk,

Ditírtessel Arya Isten, fent Fíad által Mennyégben, vigasztaly megh szent Lelkeddel, hogy maradhasunk jó hűtben.

M A S. (19.)

I Esus Christus Istennek szent Fia, bűnös népnek igaz meg váltoia, Kereszt-fánki haláloddal, Aryád kedvében iutatál.

Keserves kénn-vallásodért kegyelmez nekem halálodért, halálal bay-vívásomban, biztasd lelkem ki multában.

Szememnek világossága, sülnek mikor elfogy hallata, nyelvnek
clis

elő meg állása, közelget szívnek
romlása.

Budulni ha kezd én elmém, el
távoznak töllem segidim, ne hadgy
ne hadgy én Christusom, segily u-
tolso orámon.

Ez életem árnyékából, végy ki
halálnak nagy kinnyából, ördög-
nek tsalárdságitól, oltalmazz ál-
nokságától.

Le kemnek adgy io ki mulást,
kezedben adom azt nagy bizvást,
testemnek földben nyugovást, el
főtődig adgy aluvást.

Az te itél ted napián, állas en-
gem elődben bizvást, So-szolom
légy akkor nékem, az életet add
meg nekem.

Mi mi igédben fel fogadtad, es-
küvével bizonyítottad: Bizony
bizony mondom néktek: igémben
léz életetek.

Ha

Ha azt tñ megh tartandgyátok,
nem foythat meg soha haláltok, és
ha bintén most meghaltok, tsak á-
lom léßen haláltok.

Az én hatalmas kezemmel, ab-
bol ki hozlak nagy örömmel, or-
szágomban tñ lakoztok, örökös léß
maradástok.

Velem léßen örömetek, kit én
meg szerzettem ti-néktek, válro-
zik keserűségtek, boldogság léßen
tjétek.

Enged nékűnk mind ezeket, Ur
Iesus ki nyerted ezeket, bocsásd
meg mi bűneinket, adgyad valhal-
suk ezeket.

Mikor halálunk oráján, el jő
Lelkűnknek ki mulása, igéd támasz-
sa hűűnket, és te vedd hozzád lel-
kűnk et.

M A S. (20.)

C

Ma-

MAgamban el végezém és mon-
dám, hogy dolgom megtar-
toztatnám, hogy nyelvem
oly igen ne ijedne, ki ennékem bűt
ferzene, én fájamra zabolát vetet-
tem, míg az hűtlen áll előttem.

En mint az néma veség halga-
tók, még az jorol sem beállék, sőt
fájdalmim-is titkolnom kelle, kinn
szerelemem őregbűle, égh vala szű-
vem hogy meg gondolám, el tűze-
sűlvén ezt mondam:

Mutasd meg Uram életemnek
végét, és meddig éltet engemet,
az napok számát jelents meg nekem,
míg kell ez világon élnem, mert tū-
dóm nálad csak egy arafni, előtted
életem semmi.

Bizonyára mulando az ember,
ki magának sokat igér, mint árnyék
az ember, el mulik, még-is forgal-

matoskodik, sokat gyűjt és sok
marhát rak össze; nem tudja kié
lesz végre.

Uram hát nekem kiben kel biz-
nom, nints kívülled vigaságom,
ments ki engem minden inségim-
ből, és az bolondok nyelveiől ő-
rizz meg hogy ők ne tsufollyanak
midőn ez inségben látnak.

Mint az néma halgatok erőssen,
fájam fel sem nyitom, mert én tu-
dom hogy ezt mind te tselekedted,
tsapásod rollam el vegyed, mert ke-
zednek kemény volta miatt, min-
den életem el lankatt.

Mert midőn te meg fedded az
embert, az ő nagy gyarloságaért,
azonnal el vésűs p ábrázattya, mint
az molytól az fű ruha, lám az em-
ber mely igen mulando, semmi
dolga nem allando.

Halgald meg Uram könyörgésemet, kéréssemre ne légy siket, mert előtted vendég és szarándok mint Atyáim olyan vagyok, bűnnyél meg töllem had vegyek erőt az én ki mulásom előtt.

M A S. (21.)
MAR el megyek az örömben,
 Paradisomnak kertében, lé-
 bek Istennek kedvében.

Immáron bé tellyesedék, kit életben sokszor hallék, hogy meghalálnak fizetnék.

Keresztyén Hűtnek jutalmát,
 már el vészem diadalmát, az életnek koronáját.

Lelkem Abraham keblében, testem-is nyugfik az földben, de vagyok ily reménységben.

Onnét hogy megh fel támadok,
 Christus Iesussal vígadok, azért lelkemnek így szollok:

SÍ-

Síess az boldogh Városban, az hova bé vagyok irván, az Menyeknek országában.

Drága szép lako városunk, hol Istennél együtt lakunk, Christus-is örökös társunk.

Ez városnak boldogságát, tündöklését, kazdagfagát, sok irás mondgya mi voltát.

Abban ugymond: nem bűkséges, Nap és Hold nem kellemetes, Isten benne fényesféges.

Keserűség sem irigység, nintsen sátaság, betegség, nintsen ott nyomorult vénység.

De minnyájan fel támadván, léfünk erős állapotban, Christus estendeje táyban.

Ott nints továbbá kevélység, nem uralkodik az éhség, szeretett lész az elégség.

C 1

Lé

Lészünk Hívek egy seregben,
mind egyenlő dicsőségben, Szent
Pál mondgya levelében.

Gerjede zeggysit szerelmünk,
Istenünkhez dicsiretünk, arról el
sem felekezünk.

Archangyalok Patriarchak, A-
postolok és Propheták, meg ismer-
nek Atyánk Anyánk.

De mind nagjobnak mondatik,
hogy Isten velünk lakozik, kinek
dicsőség adassék.

Dicsiretessel Atya Isten, Szent Fi-
ad által Mennyégben, örökkön ör-
ökké, Amen.

M A S. (22.)

M Az holt ember szol állapattya felől:
MEG szabadultam már én a te-
stí haláltól, és meg meneked-
tem minden nyavalyáimtól, bün-
től, az haláltól, ez tsalárd világtól,
az örök kárhozattól. Lel-

Lelkemet ajánlom az hatalmas
Istennek, és testemet hagyom ő An-
nyának az földnek, ez világot pe-
nig az én feleimnek, és az benne é-
lőknek.

Az testi halálból megyek örök
életre, és meg mondhatatlan öröm-
re, dicsőségre, kit kezdettől fogva
az Isten megferzet az örök szere-
tőknek.

Nintsen már hatalma én rajtam
az ördögnek, ez tsalárd világnak,
sem az kegyetlen bűnnek, mert
Christus elionra ezeknek hatalmát
az ő feni halálával.

Az Atya Istennek vagyok én
szerelmében, az ő feni Fiáért ked-
veben, kegyelmében, réffelle idit
engem minden örökben, az örök
dicsőségben.

M A S. (23.)

C 4

Mit

MIT bizik ez világ ő álnoksá-
gában, kinek szerentseje va-
gyon el múlásban, ő hatal-
massága hasonralantagban, mikép-
pen föld edény vagyon el romlásbā.

Többet hidgy az jégen megírt
írásoknak, hogy nem mint ez világ
hiv tsalárdsgának, és kép-muta-
rásból való jutalmának, soha ne
hidgy világ nagy bizodalmanak.

Inkáb kell hinnie tsalárd embe-
reknek, hogy nem mint világi ha-
mis szerentsenek, és ő bolondfagos
fertelmességének, hamis tudomán-
nak és ő hűségének.

Mond meghol Salomon ki volt
igen Nemes? az vagy hol az Sam-
son ki volt győzedelmes? mond
meghol Ablolon ki vala fepseges?
avagy a Ionatas, oly igen ferelmes?

Hová lön Iulius nemes hatal-
mával?

mával? hová lön az kazdag ő lako-
dalmával? avagy az Tullius fepen
follásával? vagy Aristoteles bölte-
tanításával?

Ennyi sok fep dolgok és nemes
Ferfiak, világi nagy Urak, ennyi
birodalmok, ennyi Fejedelmek és
erős hatalmok, egy-szempillantás-
ban mindenek el mulnak.

Ez testi kazdagfag nagynak bő-
tsültetik, de az fentírásban virág-
nak mondatik, avagy az mely levél
szelőd ragadtatik, ez-képpen vi-
lágbol minden ki vétetik.

Oh mely igen rövid világ dü-
tsősége, mint ember árnyéka ol-
yan ő öröme, mely soha nem vi-
szen embert üdvességre, sőt inkább
rettenetes fertelmességre.

Ez mostani testiünk fergeknek
étkeji, kit bizonynal tudunk hogy

porrá lejendő, azt pedig nem tudgyuk meddig ő élendő, kérlek tégy jót azért meddig vagy élendő?

Azt ne mond ijédnek az mi elmulando, ez világ mit igir az pedig vesendő, mennyei dolgokat te légi keresendő, ez boldog kereset, ki el nem mulando.

MA 5. (24.)

Nóta: Halando emberek kik mosta

OH TE megh halando emberi nemzetiség, ez világban élted mely igen veszerfegh, ha te néked nem kell Christus egy üdvesség.

Mit üzöd olly igen ez árnyék világot, mit követed testi szorgalmatosságot, miért nem hagyod el az sok isalárdfagot?

Tsak szorgalmatos vagy hívás-gos dolgokban, azlok részegségben, és tobzodásokban, külömb-
kü-

külobb-fele fok gonosságokban, Tudod hogy az halál rayad uralkodik, nem tudod mely oránn lelkedet megkérlik, valamiként életi hidgyed megkérdezik.

Im az UR Istennek rayad nagy ostora, külső elleniségnek ő nyomorgatása, hirtelen halálnak rettenetes volta.

Dög halálnak mérge látod rayad vagyon, mit tudsz benne ha má lelked el ki multyon, Isten eleiben sám-adásra állyon?

Meg sem ismèred megh te állapotodat, nagy vak merőségre vetetted magadat, mit tudszlód tehát Istennek botfuját?

Iay az te életed ollyan mint az virág, mely hamar el birvad, megfárad, és megaf, illy hafnosád néked ez vesendő világ.

El mulik mint árnyék ember az
te napod, mint az füst és párah éle-
ted halálod, egy-fem-pillantásban
hogya ha élst, nem tudod,

Ebredgyél fel azért magad ved
ébedben, hadd el bűneidet ghy lám-
bor életben, Isteni felelemben, hit-
ben, reménységben.

Nagy örömmel késtűly az Chri-
stus napjára, mikor el jő hozzádd
az te halálodra, vigan várjad ötett
szabadulásodra.

Mert minden ínségből akkor ki-
ment réged, ígért boldogságot meg-
adgya te néked, ha ő benne leszen
hitűd, reménységed.

Halálod óráján hűad segidség-
re, lelkedet ajánlyad hatalmas ke-
zébe; hidgyed réged viszen örök
dűtsőségre.

Kérjök azért mijs a mi Istenün-
k,

két, halálunk óráján hogya ne had-
gyon minket, de adgya meg nekünk
örök életünket.

M A S. (75.)

Róta: Régtől fogvan támarokot.
Aytam nagy írgalmu Isten kö-
nyörűly, töllem az én vétke-
imért el ne hűly, bűnöm miat vefe-
lyemen ne örűly, fént ne vedertir-
galmadbol hozzám fűly.

Véghetetlen kegyelmednek lép-
fenyét, önts rám s-töröld el szívem
sötétgűt, réged kérlek életemnek
reményét, más meg engem fént lel-
kednek edényét.

Mindenkor femem elde vagyon
vétkem, felette bánom és keferű
nékem, méreggel forr sorkomra
minden étkem, mert könyvel elegy
ad ennem fok vétkem.

Haragodbol méltán megis bűn-

terhetſ, velem joltört Aryám töl-
led el verhetſ, igaz voltod ferens
femmivé tehetſ, meg-is igaz itéletű
Ur lehetſ.

Tfak te néked vétkeztem és nem
másnak, isonyusag vétkeimà mint
és másnak, csak néked-is esedezem nem
másnak, ha te meg engedſ vétke-
im nem ártnak.

Im hol mindeneſtől fogva bűn-
vagyok, mindent bűnben kezdek
és bűnben hagyok, bűnben vőt-
tem életet, bűnben fogyok, magam-
én magamnak urátság vagyok.

Sány meg Uram lám fereitſ va-
la előb, vétkeimmél nagy irgalmad
hiszem tób, bölis titkaid meg mon-
dod vala előb, el hadſé most Uram?
nintsen kedved tób?

Uram csak rám egy kis Isop-vi-
ze, hints, meg gyógyulok ennél job
orvosi.

orvoslás nincs, csak femeddel vagy
egy foddal hozzád ints, örül izd-
vem az mely nekem elég kints.

Bűneimnek szent Ur Isten meg-
bötſás, szent Lelkednek erejével
hozzám láss, te magad beteg juhod-
nak fűvet áss, ha te el hatſ mert nem
orvosol meg más.

Uy bűvet teremts én bennem u
fűvet, bűvet adgy én belém te hoz-
zád hívet, meghalad orvoslo Lel-
ked sok fűvet, bennem ezzel gyó-
gyisd az beteg bűvet.

Ad meg bűvem vigh örömet s-
örvendék, velem egytűt dirirnek
minden rendek, Uram ha kedved-
ből ki nem rekendek, sok nepek
rút vétkekből ki kendek.

Tudom hogy nem kedveled az
Kos-bak vért, régiől fogván ked-
ved buzgo bűvet kért, lelkem nagy

alázatofon arra tért, hogy az te fene
örvényeddel egyet ért.

Neked élek Ur Isten à mig élek,
te elöted járok és tölled felek, éptül
abbol szent neved az migh élek, és
duferlek mind örökké ő velek.

M A S. (26.)

Nota: Emlkezzünk mñ Kereszi

S Erkeny fel már ember büneid-
ből, végj értelmet Isten Igjéből,
intetretel az holt példájából, ki kel-
mulnod hidgyed ez világból.

Keserves itt te néked életed, és
Uralmas minden te ősvenyed, tani-
rását írásnak ha veszed, Ezechiel mit
Bollyon megérted?

Igy írja ezt nekünk Ezechiel,
vigasztalván ő minket ezekkel, el-
hidgyúk azt mñ tellyes hűtünkkel,
kit Isten bizonyit befedével.

Ki vñ engem az Urnak S'ent
Lel-

Lelke, lelki látás szerént egy mező-
be, és mutata tsontoknak sokságát,
kinek ember nem tudhatja számát.

Kérde engem az Istennek Lel-
ke, ha è tsontok többé elnénéket ezt
tudhattya Istennek bölts titka, fel-
támadni Istennek hatalma.

Parantsola hogy én Prophetal-
nek, és nekik prädikálni kezdék,
Ur fővára nekik így Bollék, tanu-
sagból nekik így mondék:

Sáraz tsontok Uratok befedet,
halljátok meg az Isten intését, drá-
ga fővát szép vigasztalását, felöl-
letek meg írt Decretumát.

Az UR titkeket lélekkel testel,
innal, fel öltözter bőrtel, kézzel,
innal, szemmel, füllel, minden é-
kességgel, ajándékoz meg uyjult
Bépséggel.

Ezt mikoron à tsontoknak mon-

dám, nagy zörgéset az tsontoknak
hallám, az UR szova bé telék én lá-
tám, egy nagy ferrel lábra álla ottā.

Mert izenként tsontok mind
egymáshoz, innal, bőrrel, ök is-
nákratának, az Ur előtt talpokra ál-
lának, lelkekbē is ök meg újulának.

Eld ember somorusagodat, vi-
gaszrallyad ezzel bánatidat, győzd
meghittel lok nyavalyáidat, ki-
mulásra kébits te magadat.

Ne itéllyed lehetetlen voltát, te-
cessednek az ő újulását, föld gjom-
rából ő fel támadását, csak hidd az
Ur igazságos sovát.

Istent hídgyed olly mindenha-
tonak, ki parantsol földnek, meny-
nek, víznek, az halálnak, pokolnak.
ördögnek, kik Istennek minden-
kor engednek.

Ha az halál bününkért meg ru-

tit.

itk, igaz Isten kedvéből fel épít.
ki érte ismét fel ékesít, országában
Fiaért bé szolít.

Ott meg nyugot minket fáradsá-
gától, lelki testi nagy kínvallások-
tól, fenlik ortzánk Isten látásától,
rest ad nekünk, nagy bölcsőségéből.

Arya Isten ezert tiszteltessel, Je-
sus Christus által dicsiréssel, és mi-
tőlünk fel magasztalással, jöven-
dőben örökké áldással.

N A S. (27)

Nota: Paradisomnak kles sepe.

Sok nyomorusaggal eleve ember-
nek, rakva minden része az ő
idejének, kik bünert haragját jelen-
tik Istennek.

Imé ő az embert szép ajándék-
val, fel ruházta vala halhatatlanság-
gal, minden állatokō valo urasággal.

De hirtelenséggel lön nagy vál-

tozta

tozása, szép ékességének iszonyu
romlása, Fejedelemségből juta nagy
rabságra.

Ezeknek oka lón az háládat-
lanfag, kire embert vivé ördöghi
tsalárdfag, bűnért következék min-
den nyomorufag.

Rajtunk im hol immár az bűn-
nek ő Söldgya, betegség, kárvallás,
és halálnak kinnya, sok nyomoru-
fagnak képtelen igája.

Iay azért csak immár ez földön
életünk, mert kevés ideig tart gjö-
nyörűségünk, hirtelen változik
minden ékességünk.

Virághoz hasonló élete ember-
nek, kit látunk seműnkkel mely ha-
mar el vesnek, reggel virágoznak,
s-mayd tűzre vettenek.

Sőt olyan mint árnyék ez föl-
dön életünk, mert hamar el mulik

minden dűtsőffégünk, ma kevélyé
járunk, holnap meg halhatunk.

Igen gyönyörködöl ember kaz-
dagfagban, mint ha mind örökké
élnél ez világban, nem tudod melj
órán vesnek koporfoban.

Az te gyenge tested tudodé mi
léßen, minden állatoknál urálatosb
léßen, kigyoknak békáknak elede-
lek léßen.

Ne igéry magadnak te hofsbu g-
letet, és ne halogassad te meg téré-
sedet, mert mikor nem várnád meg
kérlek lelkedet.

Oyjadigen magad testi bátor-
torfagtol, mint az Christus tanit ne-
hez tobzodástol, el ne vonattassad
ez tsalárd világtol.

Sok példából látod néked meg
kell halnod, de mikoron léßen ide-
jét nem tudod, azért fűkség néked

mindenkor vigyáznod.

Igen szép példában Christus Urunk mondgya, hogy az halál olyan mint loponak dolga, véletlen elmegyen, másnak romlására.

Reá gongyok vagy on az házi gazdáknak, jövése mikoron történik loponak, akkor vigyázzanak hogy kárt ne vallyanak.

Tulaydonosaga ez lattyuk az halálnak, hogy bintén akkor jö el mikor nem várnák, azért főkséghogy mindenek vigyázzanak.

Azt felelő napra bizony nem veheted, mely orában solit bizony el kell menned, kárt vallaß hogy ha nem leßen kébületed.

Hadgy békét azért ember kevélységnek, ves véget idején minden büneidnek, hogy tisztán adnaßad lelke det Istennek.

Ditfir-

Ditfirteßel Uram örökké Menyégben, Iesus Christus által az nagy ditsősségben, halálunk orájan légy segidség, Amen.

M A S. (28.)

Nota : Ha gondolod élő ember:

Sok rendbéli probák vadnak raytunk ez életben kiben noha gyönyörködünk mint az hal a vizben, azt sem tudgyuk hol akadunk az halálos törben.

Testünk rakva nyavalyákkal és keferősséggel, kit nem tudunk megfenvedni semmi békeséggel, noha tudgyuk hogy nints raytunk semmi történetből.

Ez világnak tsalárd voltát ember megtekintted, sokat ígér meg nem adgya bizonynyal el hidgyed, azért kérlek te magadat ember el ne hidgyed.

Példa lehet eről nekünk sokak-

68

nak halála, Alexander ez világnak nagyob részét birta, életének iob korában tölle elmarada.

Halhatatlan kazdagfaga Chre-
sus Királynak volt, tsalárd világ ez embernek olly fokot adott volt, de lám végre más embernek fokságában megholt.

Atila is ez világnak igen örül vala, sok nemzetiség ez világon tölle retteg vala, örömének el. ő napján megfulladot vala.

Ne igérd hát te magadnak az holnapit napot, tsak hálát adgy az Istennek hogy érted ez napot. Sz. lakabnak írásabol ezt megtanolhatod

Viaságodiffúsághá téged meg ne tsalion, azt nem váriák mindenkoron hogy ember meg agion, meg se gondold hogy az halál téged könnyen fogion.

Sok házasokiffúságban egymásnak

nak örülnek, hoszszu napot ő magoknak szegények ígérnek, ehez képest könnyörgéstől talám meg-isszünnek.

Parantsolat azonközben adatik Istenből, ki hirtelen házasokat elvázalt egymástól, ki óhatná ilyen helyen magát siralomtól.

Az Anyák-is gyermekeket fásjdalommal búlik, ez világon vigyázással szegények nevelik, azt sem tudgyak ők szegények mi-végre nevelik.

Tudományok kiknek nintsen hamar meggyőzzernek, főkép ha ő magzatryok fokáigh győződnek, ez probában ugy jaygatnak mint egy hűtölének.

Ha hűtődben te Keresztyén tökéletes volnál, Isten ellen ilyen helyen te nem zugolodnál, de sőt in-

káb tsendes szívvel erről hírlát adnál.

Az szent lobnak tíz gyermeke egy napon meghala, hiszedé hogy mint jó Atya nem bánkodot volna, ez próbában az Istennek fejet ilyen hayta.

Istené volt ő vötte el áldot az ő neve, mint akarta mind úgy legyen ki állhat ellene, te néked-is el szenvedned bintén így kellene.

Ne sirassuk pogán módra az mii halottinkat, szent Pal mondgya ne rutítsuk ezzel vallásunkat, engeszteljük háládással inkább Istenünket

Vigasztald meg kegyes Isten az keservefeket, tartis meg végig igaz hitben az te hiveder, ha te el hads Uram Isten, ki segillyen minket?

Szent Ur Isten Seregeknek győz heterlen Ura, Szent Lelkessel könnyebbíts meg ne jussunk gonosbra,

de ius

de jussunk bé Christus által az te orfágodba.

M A S. (29)

SZOLít minket Christus Urunk, őltalmazónk szabaditónk, bűnünknek megvetésére, vénet iffiat, gyermekeket, minden rendbéli népeket jozanfag követésére.

Parantsolattya tellyes jó, igája tereh-nélkül valo, mellyek után minket követ, az Mennyei szép jutalom, halál után nyugodalom, boldogsag és örök élet.

Ez földön mit tselekedet, hivedet mint legeltetet, köz példák ezek mii nekünk, bűveinknek gondolattya, testünknek minden munkája, tsak jora bármazok töllünk.

Sokan ez árnyék világban, életet nagy boldogon, kívánnyak végben viterni, de külömben az

D 2

Isten

Istennek, hogy nem világi embernek, tetszet erről így rendelni.

Nyughatatlan fáradságok, és sokféle változások, hagi érdeklyék az híveket, az Ur Isten el végezte, tanácsából el rendelte, sutyogassa ő tetteket,

Oly embernek állapotja, épül, romol, ő állattya, példa legyen minden állat, romol az föld, fű el hívrad, árad az víz, meg el apad, tehát fivem mit kívánhat.

Ssep az ember mint az virág, ha beteges mint aszszu ágh, halál völgyéhez közel jár, mint mezőben az ssep virág, így mulik el mind ez világ, óránként mert járton el jár.

Tart ez világ az haláltól, mint fokailan kemény uttol, de fűkseg ennek megh lenni, késő akkor az meg térés, sok bűnöktől ürestülés,
eléb

eléb kell volt ennek lenni.

Reménsege nincs életre, szíve válik az kétségre, irtozik rettege-
seben, kétségess minden dolgában, mert gonosz volt ez világban, iz-
zad sok nyavalyájában.

Azért holot halálához, közél végső orájához, fél és retteg az ha-
láltól, panaszképpen fohászkodik, kinnyában csak veszekedik, nints ki-
mulása boldogul.

Ioságok az kazdagoknak, ékes-
segek az iffiaknak, semmit nem has-
nál halálban, ez világnak minden
penze, arany, ezüst, drága kintse, el
maradnak ez világban.

Nem használsz itt boldosséggel,
tudománnyal és szépséggel, megh
kell nyilván ezt kóstolnod, azért
kérlek láts dölgodhoz, sies jutni
Christusodhoz, ez világtól meg kel-
válnod.

Drágáb kintsünk nints mi nekünk, mint ha az Christustól fűghünk, így leß jól dolga bívünknek, Istenünknek bent igije, bölrs hatalmas nagy ereje, léssen orvosság lelünknek.

Oránként minden dolgaink, tíf. ta jozan nyájassagink, helyet ne adgyunk vétkeknek, Istennek nagy tíf. tíf. tíf. szep fiúi engedelmet, mutatunk gondviselőnkhez.

Mindenben ha mi testünknek, telnek kedve életünknek, kár-is nem nyitná földünket, azért Isten kerebtekkkel, sanyargat minket terhekkkel, hogj meg tarison mind benünk.

Itt az Keresztnek súlysága, keveset tart kemény volta, de végetlen pokol kinnya, ott örökké tsak jay léssen, nagy kinnak vége nem
léssen.

léssen, mert a gonossagnak Söldgja.

Nekünk azért hiveinek, Christusban eljedzetteknek, kész helyünk az Menyorágban, nints oly ember ki nyelvével, ki mondhasa befedével, drága voltát menyorágának.

Oh Felsőges nagy Ur Isten, hatalmas igiretedben, igaz vagy fogadásodban, testünkben ki vált lelünknek, vedd hozzád könyörgésünket, S. fiadban az Christusban.

M A S. (30.)

Nota: Mit bizik ez világ ő

SZükség Keresztyének mindennek életében. erről gondolkodni gyakran elméjében, ember nem maradhat sokaig ez testben, de meg kel rohadni mindennek a földben.

Igen nehéz láttjuk ez az mi testünknek, hogy el kell ő időle válni.

az Léleknek, és meg kell az halála
kostolni mindennek, mely halál
határa ember életének.

De hogy te magadat készíts az
halálra, sok helyen az irás int az
vigyázásra, szorgalmason mint
készüly bay-vívásra, győzhetetlen
ellenféggel való hartra.

Embernek im látod mely rövid
élete, hó-harmat gondold meg h
gyönyörűsége, és semmivélészen
minden ékessége, elmulando do-
log világnak öröme.

Romlando embernek látod ter-
mészeti, bánat, keserűséggel rakva
életi, sok-féle nyavalya ugyan meg-
emészti, miként hó-harmatot az
hévűség el sűti.

Igen gyönyörködől ember kaz-
daglagban, veted reménységed ez
világi jokban, mint ha mind örökké
élnél

élnél ez világban, tudod holnap
lehet sz az halál torkában.

Virággal az mezők látodé melj
szépek, migh reggel az harmattól
nedvesítetnek, akkor kedvesek és
szépentündökölnek, minden szép-
ségnél ők bizonynyal ékesbek.

Salomonnal sebbek Christus U-
runk mondgya: de megh sem ma-
radhatnak egy állapotba, hirtelen
az hevűség őket el hívastya, reggel
szép virág volt, immár lőt korová.

Fohászkodván azért ember ved
étedben, hogy így vagyon dolgo-
d néked-is étedben, ha most el ked-
ved szerént gyönyörűségben, est-
véig eshetel az halál töriben.

Az ki maga felől azt vallya hogj
ember, azt-is hozzá tégye hogy
nyomorult ember, sok keserűségre
teremtetet ember, is ifonyu halál

köszölendő ember.

Tsak bánat, fájdalom jól láttuk
életünk, földön sok nyomorúság a-
lá vettünk, semmi nincs az mi
meg nem eshetik rajtunk, migh lé-
ben ez földön nekünk maradtunk.

Illik azért erről gyakran gon-
dolkodnod, életednek rendit ma-
gadban forgatnod, romlando éle-
ted mely rövid jól látod, ugy ké-
szíts magadat, hogy majd meg kell
halnod.

Ez világon noha vagyon bősül-
leted, vagyon kasdagfagod, és va-
gyon sok kintted, vadnak szép ruhá-
id, szép ékes termeted, mind ezeket
ember veszendőnek vellyed.

Bősülletek nagy volt régi Ki-
rályoknak, ereje Samsonnak, kint-
se Salomonnak, szépsége Absalon-
nak, hatalma Sandornak; de az ha-

lál ellen, semmit nem használtak.

Az ki kintset akar győzteni ma-
gának, Menyorgagot válassza kint-
ses ládájának, hol legyen örökös
társa az Christusnak, ki örök életet
ad az igazaknak.

Távoztass el minden fertelmes
életet, gyűlölséget, harag-tartást,
kevélységet, ismérd meg magadat
erőtlenségedet, készíts elé adni min-
denkor telkedet.

Im látod minémű ellenséged va-
gyon, az Halál ellened fegyver-
kezve vagyon, mint az mordály
embert, nem tudod hol vagyon,
sinte ugi a halált rád hol támadjon.

Ne bizzál erődben, se iffiusa-
godban, mert utánad ballag oly
nagy álnokfagban, hol ingyen sem
vélnéd rád támad utadban, meg fo-
lis, s-kezdés nem léfő dolgodba.

Igen nehéz tudod ellenfeget győzni, az kitél nem félrel és nem tudtal várni, kétfélelen talál, mely könnyű meg győzni: oly könnyű te gedet halálnak bé nyelni.

Kész ő mint ellenség te reád támadni, valahon megh talál veled megh küzdeni, ha aluva talál, ágjadban meg nyomni, ha réfegen talál, kész ő meg foytani.

Kétféle azért ember tellyes élettedben, őltózzél ellene erős fegyveredben, háfiben, reménységben, keresztyén életben, az migh távul vagyon légy és kétféleben.

Ez mñ meg holt Atyánk-fiarol tanoljunk, ki en az haláltól mñ fenyegettetünk, hogy holnap másoln lében az ber közzülünk, ellenségünk el. Itt hogy mi kétféleünk.

Látod à viznek naponként folyását,

lyását, és minden állatnak ilyen változását, ki egy fer el mulk meg nem fordulását, de látod ujjonnan másnak támadását.

Látod az ember-is hasonlatosképpen, változik ez földön való életében, naponként ujjul ő természetben, de sok napok után tétetni az földben.

Erdős ellenséggel ügye az embernek, vagyon az halállal az mñ életünknek, kit hogy meg győzhessünk, az mñ Istenünknek, kerjük segítségét ő bent felségének.

örökké dicsíret néked és tisztesség, ki lakol Mennyeiben nagy hatalmas felség, kit dicsír mindenkor az Mennyei Sentség, kit vall mind ő. ő ké igaz Keresztyénység.

M A S. (31)

Psalms 89:

D 7

TB

TE benned biztunk eleitől fogva, Uram, téged tartottunk hajlékunknak, mikor még semmi hegyek nem volranak, hogj még sem Egh sem Föld nem volt formálva, te voltál és te vagy erős Isten, és te meg maradé minden időben.

Az embereket te meghagyod halni, és ezt mondod az emberi nézetnek: Legyetek porrá kik porból lőttetek, mert ezer estendő előtted annyi, mint az tegnapiak ő elmulása, és egy éynek rövid vigjázása.

Ki mulni hagyod őket oly hirtelen, mint az álom mely el mulik azontól, mihelt az ember fel serken álmából, és mint az zöld fáverske az mezőben, az mely nagy hamar saggal el hívrad, reggel virágzik sítve meg fárad.

Midőn Uram haragodban versz

minket, oitan meghalunk és földre le esünk, az te kemény haragodtól rettegtünk, hogy ha meg tekinted nagy bűneinket, titkos vétünköt ha elő hozod, és bíned eleiben állatod,

Haragod miat napja életünknek, menten el mulik oly hirtelenséggel, mint az mondott fős el ragadgya az fél, az mi napink kiket nekünk engedél, mint egy hetven estendeji üdö, hogy ha több, tehát nyolctvan estendő.

Es ha kedves volt-is valamenyre, de többire volt munka és fáydalom, el két életünknek minden éke sege, el mulik mint az árnyék és az álom. De ki érri az te hatalmadat csak az, a ki féli hatalmadat.

Taníts meg azért minket kegyelmesen, hogy rövid voltát életünk-

nek értsük, és ebesseggel magunkat
viseltyük: oh Ur Isten forduly hoz-
zánk ismétlen: Míg hagyod hogy
éltünk nyomorogjon: Könyörölly
már az te Solgaidon:

Tölts bé minket reggel nagy ir-
galmaddal, hogy jó kedvel vigyünk
véghez éltünket, ne terheltessünk
forgalmatossággal, vigasztaly min-
ket és adgy könnyebseget, és hara-
godat fordíts el rólunk, melljel ré-
golta ostoroztatunk.

Solgaidon láttassad dolgaidat,
dicsőségedet ezeknek fiain, add
értendünk Felseges hatalmadat, mi
kegyes Urunk, oh irgalmas Isten!
minden dolgunkat birjad, forgas-
sad, kezeink munkáit igazgassad.

M A S. (32)

Ex Esa. 64. Az örök életnek dics.

Tudgyuk Uram Isten hogy mind
meg

meg kell halnunk, de hiszünk hogy
az örök életre ismét mind fel táma-
dunk, mert te vagy életünk, te ben-
ned halálunk, te vagy fel támadásunk.

Soha sem nem látta, fül-is nem
hallotta, embereknek szíve gon-
dolattya, azt meg sem gondolhar-
tya, mely nagy dicsőséget az Ur I-
sten szerzet az őret fereitőknek.

El törli az Isten könyv-hullatá-
sínkat, és el távozattya mi rólunk
mi keserűséginket, mert bánat nem
lészen, fájdalom sem léssen, csak
nagy dicsőség léssen.

Holot Uralkodik az Arya Ur I-
sten, az ő áldot dicső szent Fiával,
az mi Urunk Christussal, ki min-
ket vigasztal az ő szent Lelkével,
mind örökkön örökké.

M A S. (33.)

VR Am engem nagy busultod-
ban,

ban, ne fedgy és ne very haragod-
ban, eröm felet buzgo budban, ne
büntes igazságodban, mert ha bü-
nöm veted az fontban, meg nyom-
engem sok ezer pontban, hogy
gyarló vagyok valoban, forduly
hosszám jó voltodban.

Merges nőlaid én szívemet, járják
s- el hatották vesémet, el apaftották
véretem, tsontomból kiitták velő-
met, vesződ miat sem az kezemet,
nem bírom sem nehéz fejemet, sul-
lyos kezéd-is lelkemet, el fogyat-
ta életeremet.

Testemben nintsen semmi ép-
ség, el hagyot régen az egészség, lel-
kemből-is az békeség, el ment s-
meg foyt az betegleg, ábrázatomat-
is az szépség, el hadra és minden é-
keség, rettegtet szűbéli kétség, va-
gyon hátra tsak remefég.

Mert az bűnnek mérge el hatot,
fejemnek felette haladot, tellyesleg-
gel el boritor, gyenge testem megh-
rohadot, dohos seb raytam el ára-
dot, hátam meg görbült meg hor-
gadot, elő hozták koporsómat, el si-
rattatom magamat.

Szegény vagyok és meg nyomom-
rult, mert minden tetemem el ko-
rult, minden szépségem meg rutult,
emberek között ki borult, bűnöm-
ért rám fájdalom borult, szívem fel-
szök, s-nagy bura fordult, szemem-
ből könnyem ki tsordult, minden
jórol vagyok meg dult.

Testemben olly nagy fájdalom
jár, mint sebessen folyó mely viz-
ár, mely rép szaggat mint éles ár,
el lepet az sikkansósár, forroságom
olly mint az hev nyár, bé költso-
dot fájam mint zár, kiálnék s-nem

lehet immár, jay Istenem halnék
meg bár.

Semeim bé homáljosodrak, meg
szakadtak semmit nem lárnak, bará-
tim nem vigasztalnak, rokonlagim
távol álnak, az kik penig gonofzte
kévánnak, azok tsak bofbut s-mer-
get folnak, melyre kell lennem né-
mulnak, mint az kik szolni nem
tudnak.

Azért Uram hozzám közelíts,
engem elölled el ne tasíts, sőt nagy
fájdalmim meg tágíts, kérlek Uram
hogy megtisztíts, gyötrelmemről
hogy meg szabadíts, haragod hoz-
zám kedvel uñts, áldomásodra el
kéfíts, szívemet hozzád gjuíts, és síts.

Mert hogy ha bünt és vétkeket té-
lek, ellenségemnek tsufja lélszek,
botlásból ha hibát télek, tölldök én
fájdalmat vélek, azért inkább ez fáj-

szívem.

Sívemnek ha tsufja lélsék, ellensé-
nek, de ha tőröm Istenemnek, ha-
ragját könnyeb fejemnek.

Uram Isten ne hadgy el engem,
nézd ügyemet és szegény lelkem,
birjads-igazgald ősvenyem, tekints
reám segily engem, ne ály mészze
töllem Istenem, szány meg végre
édes vezérem, ne késsél én segedel-
mem, síess jdy el üdvösségem.

M A S. (34.)

VR Isten én üdvösségem éjél
nappal kírlók hozzád, kö-
nyörgésemet meg halgassad,
és tekints meg nagy inlégem kegye-
sen hayts hozzám fűledei, érts meg
én esedezésemet.

Az én testem nyavalyákkal tel-
lyességgel el árat s-el tölts, mint az
ki már az sírban készült, és az ye-
remben alá áll, vagyok ahoz sín-

te ha-

te hasonlo, az kinek már kétféle az koporfo.

Megfojtattam életemtől, mint a kiket agyon vertenek, kik az halottak közt hevernek, kikről már nem emlékezel, kik eltemettetvén fekszenek, és te kezedből ki estenek.

Az koporfóban től engem, bévetél az sötét mélységben, holott haragod nyom keményen, elborítád szegény feiem, nagy ár- vizednek habjaival, kik rám rohannak nagy zugással.

Engem te megutáltatál, és től-lem én esmérőimet messze vöd el hadtak engemet, és az sellyében tártál, holott kemény fokságban vagyok, kiből ki nem szabadulhatok.

El keseredtek femeim, fájdalom miatt elbádogyadnak, naponként Vram téged hülak, hozzád terlelvén kezeim, halottaknak téfés tudákar, nékik

nékik mutatfé nagy dolgokat.

De fel támadé az halott, hogy tsuda- tételid hirdesse, és az kopor- fóban vagyóné, ki említse io volto- dat, és igazságot az sírban, ki di- tsi né veszedelmében.

Az sötétben ki ismérné a te tsu- da- tételid, az hol el feledtek tégedet, igazságot kiértené, de én csak te hozzád üvöltök, mind örök- ké néked könyörgök.

Vram miért vetél engem, mi- ért reytet el femeidet, szegény va- gyok erőm el vesztet, íay mely igen győrtöttem ezen régi nagy infé- gemben, előtted vagyok rettegésbē

Nagy haragod reám borult, nagy rettegés engem környül vöt, és tel- lyességgel el meritet, mint az ár- víz reám todult, sanyargat engem minden dolog, valamely én környü- lem forog.

Te vised távul én tölleem, minden ismérő barátságomat, akar minc hűsiam rakonimat, nintsen semmi hű emberem, réghi tártaim ez inségben ifonyodnak időni előmben.

Oh Vr Isten tekints réám, segily meg engem édes Anyám, tisztíts meg sűrű könyvtől ortzám, légy meg oltalmazó bastyám, veddel rollam bokros nyavalyám, hogy örökké áldgyon lelki szám.

M A S. (35.)

VR Isten irgalmaz nekünk, az te irgalmassagod ferint, mosd és töröld el bűnünket, mellyet bűnünk bűvünk ferent, hogy te ellened vétkezünk, bánnyuk és keserű mŷ nekünk; mélián minket meg ítélsz, azért te igaz Isten lehetsz.

Mŷ az bűnben fogantatunk, bűnben Anyánktól származunk, te csak szeretsz igazságot, és igazságot
irgal-

irgalmasságot. Hints meg bent Fied vérével, honál fejérb leszünk előtted, vigh leszen lelkünk te benned, teremink meg vidulnak tőled.

Ne nézd Uram bűneinket, töröld el minden vétkeinket: teremts bennünk tiszta szívvet, és adgy mŷ nekünk szent Lelket, ne vess el minket előlled, és ne vedd el tőlünk bent Lelked: adgy mi nekünk igaz hitet, és jora vezérld sz. lelket.

Mŷ általunk sok emberek, az te uradra térülnek, kik ő bűnöket el hadgyák, és eleteket meg jobbittyák: szabadíts meg Uram minket, vedd el rollunk ítéletedet, ódgyad meg az mi nyelvünket, hogy magasztalhassunk tégedet.

Aldozatot tennénk neked, ha kedves volna te előtted, de csak kívánod mŷ tőlünk, hogy legyen tö-

redelmes fivünk. Tekints Ur Isten
lelkünkre, és tégy kegyelmesen
vélle; tégy jól az te Egyházaddal
ki téged szolgál igazsággal.

M A S. (36.)

V Nota: Szükség Kereszténynek mind,

R Isten óltalmad ígérted mi
nekünk, hogy gondviselesek
alat tartod lelkünk, hogy legeltesd
minket, meghbatsátod vétünk
mert böltsen az földből, te formál
ad testünk.

De lásd Uram minket mely sok
nyavalya bánt, melyben régtől fog
va irgalmad meg nem szánt, réánk
sok nyavalyánk újabb nyavalyá
ránt, sokakra közzülünk az Halál
földet hánt.

Te minek előtte lennénk a he
gyek, minek előtte ferzennék az
völgyek, immár valál hogy fel áll

nak

nak az egek, és azoktól külön fo
lyának az vizek.

Mind örökké-is élsz, örökké
meg maradsz, minket penigh mint
egy fű szálat le aratsz, bú, bánat, és
vénség miatt élnünk nem hads, sok
nyavalyák után, foros koporsót adsz.

Bár bintén ezer estendőt el ról
tenénk, bár abban kedvünkre nagy
örömben élnénk, de azzal boldo
gok soha mi nem lennénk. mett
egyszer ugyan az föld gyomrában
mennénk.

De imé életünk oly rövid mint
egy nap, melyben egy nyavalyánk
más nyavalyánkra kap, nagy vélet
lenül az halál az földhöz tsap, min
den esztendeink tsak oly mint egy
tegnap.

Mint az Vár-virrasztó felelem
mel szunnyad, így az mi életünk

B *

reiter

rettegéssel fonnyad, mit élhetnénk azt-is tetfzet hogy el vonnyad, és rövid életünk buval környűl fonnyad.

Hasonlok vagyunk à gyors vízfolyásához, annak igen hamar elmulo habjához, vagy az búnyadozo embernek álmához, avagy az álomnak futo árnyékához.

Bizony nem külömbek vagjunk mint az virág, mely mihelt tokjából az nap által ki hág, vagy az Sárlo le metű, vagy az fereg le rág, holval vagyon, s-estve az kementzében hág.

Igy eméűt meg minket tűze haragodnak, így eget megh langhja nagy busulásodnak, nem viselhetűk el sullyát haragodnak, nagy voltát enyhíts meg bossú-állásodnak.

De jay minden vétünk egytsomoban kötted, álnok búneinket te elődben vőtted, titkos vétünk szemed eleiben tőtted, és szörnyű haragod nyakunkban őntőtted.

Ez oka hogy rövid életünk vesűten vesű, mindenűt halálunk valahul járunk kész, búnunk Söldgya szörnyű halálunk őstöt rész, mert kegyelmes szemmel Uram réánk nem nész.

Oly rövid esztendők mint egy szó-ki-mondás, addig el mulunk mig egy szónk után jő más, herven esztendőkben az halál vermet áls, melly ködrűl hallatik keserves jaygatás.

Ha nyoltzvan-esztendőt élűnk, sokat élűnk, Ur Isten ebben-is de mely sokat feltűnk, bú, bánat, fáydalom, sok nyavalya velűnk, egy-

Szer ezek után hamar földben kelünk.

Im meg-is senki nints, az ki hozzád térjen, az ki haragodhoz könyörgéssel érjen, esedezéssel és kegyelmedbe férjen, vagy fent életivel engedelmni mérjen.

Légy kegyelmes Uram botsádd meg sok vétünk, oktass minket, hogy szent neved félye lelünk, forduly hozzánk, és irgalmas légy mi nekünk, ez népnek engedgy meg, és felejtse el vétünk.

Irgalmasságodnak köntöset add nekünk, hogy jó-voltodnak örvendezünk szent Atyánk, nyuly órámmal és jó vig-kedvel mi hozzánk, mely sok veszélyt érünk, önts megannyi jót ránk.

Hadd tessék meg raytunk, boldogaidon kedved, hadd ditsírjék az
mi ma

mi maradékinkneved, oh Ur Isten, essék megh raytunk szent szived, áldgy meg minket, kiért légyen áldot neved.

M A S: 37.

V Luc. 2: Nunc dimittis servum:
URAM botsádd el, szolgáda békével, szent ígéréted szerént, mert te Idvezitöd, én szemem előtt, nekem nyilván meg jelent.
Kit világos fényül, Pogányoknak küldél, kinek fényességével, nyilván ki jelennék, az szent Izraelnek, nagy ditsősége széllyel.

M A S:

Ex Matthei Philadelphi Græca Oratione sumpta.

Me-

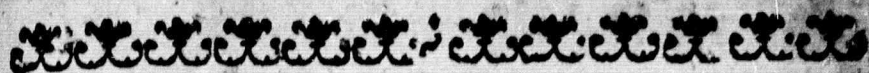
Media vita in morte sumus. Quem quaerimus adiutorem; nisi te Domine, qui pro peccatis nostris iuste irasceris. Sancte Deus Sancte fortis, Sancte & misericors Salvator, amara morti ne tradas nos, Amen.

Azon Magyarul.

AZ mi életünknek közepette, az haláltól kőrnjűl vétettünk: kit mi keresünk segedelműl, ki minket vigasztallyon; csak tegedet Uram, ki mi bűneinkért, igazán most mi reánk megharagudtál: Szent áldot Ur Isten, Szent erős Ur Isten, Szent Idvezítő irgalmas Urunk, oh örök Isten: de ne hadgy minket bűneinkért gonoszul elvesztünk, de mi halálunknak idején légy mi nekünk nagy segedelmünk: Irgalmaz mi nekünk,

V E G E.

Apud Iohannem Ravium impressit
Georgius Abruja, 1660.

MVTATO TÁBLA.

Adgy űvesseges ki mulást.	1.
Az Istennek jó voltáról	3.
Az mi életünknek közepet.	102.
Az örök élet mi legyen Iesus	6.
Az Ur Istennek jó akarat.	7.

B

Bizonytalan voltát világ	10.
Bűnnek az ő Söldgya az.	14.

C

Christusnak hű keresztyéni	18.
<i>Cur mundus militat sub</i>	20.

E

Ember emlekezzél az fom.	22.
Emlekezzünk mi Kereft.	23.
Emlekezzél élő ember	26.
Ember emlekezzél utolsó na.	28.

H

Hadgyátok el hű Kereft.	30.
-------------------------	-----

F

Ha gondolod élő ember 34.
Halando emberek kik most 39.
I.

Am maesta quiesce quarela 40.
Ser temesük el az testet 42.
Ser tegyük el az testeket. 43.
esus Christus Istennek 45.

M
Magamban el végezém 48.
Már el megyek az örömb. 50.
Media vita in morte 101.
Meg szabadultam már 52.
Mit bizik ez világ ő álnok 54.

O
Oh te meg halando emberi 56.

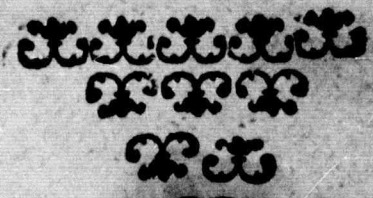
R
Raytam nagy irgalmu Isten 59.

S
Serkeny fel már ember 62.
Sok nyomorusaggal. 65.
Sok rendbéli probák vad. 69.
Solt minket Christus Ur. 73.
Sük-

Sükseg Kerebtyének m. ! 77.
T

Te benned biztunk eleitől 84.
Tudgyuk Uram Isten hogy 86.

V
Uram engem nagy haragod. 87.
Ur Isten én üdvességem 91.
Ur Isten irgalmaz nekünk 94.
Ur Isten oltalmad igirted 96.
Uram botsásad el 101.

37 ének s egy latin-magyar
kinyomtatás

